

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 Pž-2148/2019-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ATRIUM SPALATUM d.o.o. u stečaju, Split, Poljička cesta 20b, OIB 75237018400, kojeg zastupa stečajni upravitelj Meri Šitić, odlučujući o žalbama stečajnih vjerovnika VICTA d.o.o. Split, Velebitska 123, OIB 63467075102, GOLD STARS j.d.o.o., Split, Put Sirobuje 51a, OIB 02444721973, koje oba zastupa punomoćnik Jere Matić, odvjetnik u Splitu, STRUKTOR d.o.o. Solin, Don Lovre Katića 66, OIB 52682496706, kojeg zastupa punomoćnik Milan Veić, odvjetnik u Splitu, TOMISLAVA BAUSA iz Splita, Biogradska 6, OIB 35552868009, VATROSERVIS d.o.o. Split, kojeg zastupa punomoćnik Zoran Iviš, odvjetnik u Splitu i SCULPTOR d.o.o. Zagreb Dubravica 3, OIB 87523175283, kojeg zastupa punomoćnica Jasna Matičević, odvjetnica u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-159/2014-436 od 22. veljače 2019., u sjednici vijeća održanoj 12. travnja 2019.

r i j e š i o j e

Odbacuju se kao nedopuštene žalbe stečajnih vjerovnika izjavljene protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-159/2014-436 od 22. veljače 2019.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-159/2014-436 od 22. veljače 2019. određena je prodaja imovine dužnika u stečajnom postupku uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretninama i to nekretnina stečajnog dužnika označene kao udio prava građenja 9587/26946 etažno vlasništvo (E-173) 1. dijela zgrade izgrađene na pravu građenja na čest. zem. 820/1 „Firule-Lazarica“, koji je suvlasnički povezan s cjelinom garaža u podrumu 5, podrumu 4, podrumu 3 i podrumu 2, koji se sastoji od garažnog prostora, praonice automobila, čuvane garaže, prostora kontrole ulaska, pješačkog ulaza, prostora šprinklera, bazena šprinklera, sanitarnog čvora i šest spremišta, ukupne površine 9629,03 m², upisane u zemljišnoknjižni uložak broj 15817, poduložak 173, k.o. Split, na kojoj je upisano založno pravo u korist H-Abduco d.o.o. Zagreb, utvrđeno da vrijednost nekretnine iznosi 28.850.000,00 kn odnosno 3.901.752,12 EUR, određen upis zabilježbe tog rješenja na predmetnim nekretninama u zemljišnoj knjizi za k.o. Split koji će Zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Splitu provesti po službenoj dužnosti i da će se zaključkom o prodaji utvrditi način i uvjeti prodaje.

Protiv tog rješenja šest stečajnih vjerovnika su pravovremeno podnijeli žalbe.

Stečajni vjerovnici Victa d.o.o. i Gold stars j.d.o.o. podnijeli su zajedničku žalbu zbog povrede Stečajnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnom navode da je protivno zakonskim propisima stečajni sud odredio prodaju nekretnine stečajnog dužnika na kojoj u ovom trenutku nema ovlaštenika razlučnog prava s obzirom na to da je razlučni vjerovnik prenio svoju tražbinu na društvo Adriatic Assets d.o.o. koje to pravo još nije upisalo u zemljišnu knjigu zbog čega je prijedlog za prodaju nekretnine trebalo odbiti, a suprotno tome stečajni sud je postupao po zahtjevu razlučnog vjerovnika koji to nije. Žalitelji dalje navode da je od donošenja odluke skupštine vjerovnika od 1. lipnja 2017. o prodaji nekretnina stečajnog dužnika u stečajnom postupku uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka, sastav skupštine potpuno promijenjen zbog prijenosa tražbine ranijeg većinskog vjerovnika, pa je odluku o prodaji nekretnine trebala donijeti skupština, a sud je samo potvrditi posebnim rješenjem, te u svezi s tim dovode u pitanje pravo glasa razlučnog vjerovnika na skupštinama vjerovnika. Smatraju da je sud morao donijeti odluku o odgodi ovrhe zbog toga što postoji zabilježba spora i zakonske odredbe o obveznoj odgodi ovrhe na temelju Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom, a suprotno tome o odgodi ovrhe odlučivala je skupština vjerovnika uključujući i razlučnog vjerovnika čiji je status po mišljenju žalitelja nezakonit. U vezi s tim žalitelji prigovaraju odluci skupštine vjerovnika i traže da prvostupanjski sud donese pisani otpravak te odluke kako bi oni protiv nje mogli izjaviti žalbu. Žalitelj zatim opširno obrazlaže svoje stajalište o nezakonitom postupanju suda kao nesvjesnoj podršci društvu Adriatic Assets d.o.o. i šteti za stečajnu masu, te posebno naglašavaju kako stečajna masa ostvaruje prihod od predmetne garaže, pa smatraju da nije u skladu s praksom stečajnih sudova prodavati nekretnine opterećene zabilježbom spora koja umanjuje tržišnu vrijednost nekretnine umjesto drugih nekretnina stečajnog dužnika kojih ima puno i od kojih se ne ostvaruje nikakav prihod. Predlažu da ovaj žalbeni sud ukinе pobijano rješenje uz uputu prvostupanjskom sudu da donese rješenje kojim se odgađa ovrha predmetnih nekretnina i ukida odluka o njihovoj prodaji.

Stečajni vjerovnik Struktor d.o.o. također svojom žalbom pobija navedeno rješenje zbog povrede Stečajnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja uglavnom navodeći iste razloge za žalbu kao i vjerovnici Victa d.o.o. i Gold stars j.d.o.o. samo u kraćem obliku, te kao i ti vjerovnici predlažu ukinuti pobijano rješenje uz uputu prvostupanjskom sudu da donese rješenje kojim se odgađa ovrha predmetnih nekretnina i ukida odluka o njihovoj prodaji.

Stečajni vjerovnik Tomislav Baus podnio je žalbu zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da je pobijano rješenje nepravilno i nezakonito jer je utemeljeno na nedopuštenim raspolaganjima stranaka i ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, pa je njegovim donošenjem učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 4. i 11. Zakona o parničnom postupku, zatim da se suprotno stajalištu prvostupanjskog suda na ovaj stečajni postupak primjenjuje stari, a ne novi Stečajni zakon koji je na snazi od 1. rujna 2015., a to znači da se nekretnina treba prodavati u ovršnom postupku koji je pokrenuo razlučni vjerovnik prije otvaranja stečajnog postupka na temelju odredbe članka 164. stavka 2. Stečajnog zakona, jer u tom ovršnom postupku još nije odlučeno o žalbi protiv rješenja o ovrsi. Dakle, taj ovršni postupak još nije obustavljen jer na

predmetnoj nekretnini i dalje stoji zabilježba ovrhe. I ovaj žalitelj tvrdi kako društvo Adriatic Assets d.o.o. nije ni razlučni ni stečajni vjerovnik, pa onaj dio pobijanog rješenja u kojem stečajni sudac opravdava status tog društva pozivajući se na ugovor o cesiji koji je to društvo sklopilo sa stečajnim i razlučnim vjerovnikom H-Abduco d.o.o. Zagreb, smatra nepravilnim i nezakonitim, kao i pravo glasa koje je tom vjerovniku priznato u ovom stečajnom postupku. Žalitelj zatim opširno obrazlaže svoje stajalište o tome da je vrijednost nekretnine utvrđena po vještaku Hrvoju Baliji skoro tri puta manje od stvarne tržišne vrijednosti nekretnine, te ponavlja svoje primjedbe i prigovore na nalaz i mišljenje tog vještaka koje je iznosio tijekom stečajnog postupka. Ukazuje i na propuste suda u pogledu vođenja skupštine vjerovnika, posebno da je na samoj skupštini izmijenjen ranije objavljeni dnevni red tako da je prilagođen društvu Adriatic Assets d.o.o. koje je onda svojim nadglasavanjem ostalih vjerovnika ostvarilo svoje interese na nezakonit način. Predlaže da ovaj žalbeni sud uvaži žalbu i ukine pobijano rješenje.

Stečajni vjerovnik Vatroseris d.o.o. Split pobija prvostupanjsko rješenje zbog povrede Stečajnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnom navodi kako se u pobijanom rješenju nigdje ne obrazlaže tko je podnositelj prijedloga za prodaju nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika, te obrazlaže svoje stajalište o tome zašto društvo Adriatic Assets d.o.o. Zagreb nije razlučni vjerovnik i zašto se na temelju njegovog prijedloga ne može provesti prodaja predmetne nekretnine. Posebno ukazuje na okolnost da je društvo Gold Stars j.d.o.o. tražilo odgodu ovrhe zbog pokretanja parničnog postupka radi utvrđivanja ništetnosti pravnog posla na temelju kojega je stečeno založno pravo u korist društva H-Abduco d.o.o. Zagreb, pa smatra da je prvostupanjski sud trebao odlučiti o odgodu ovrhe, a ne prijedlog za odgodu staviti na glasanje na skupštini vjerovnika. I ovaj žalitelj ukazuje na okolnost da je prije otvaranja stečajnog postupka već bio započet ovršni postupak radi prodaje predmetne nekretnine i da se zbog toga prodaja ne može provesti u stečajnom postupku. Tvrdi kako prvostupanjski sud društvo Adriatic Assets d.o.o. pogrešno naziva stečajnim i razlučni vjerovnikom iako nikada nije donio odluku u kojem je omjeru to društvo stečajni vjerovnik, a u kojem omjeru razlučni vjerovnik, niti postoji dokaz o tome u ovom stečajnom postupku. Predlaže da ovaj žalbeni sud ukine pobijano rješenje uz uputu prvostupanjskom sudu da donese rješenje kojim se odgađa ovrha predmetnih nekretnina i ukida odluka o prodaji.

Stečajni vjerovnik Sculptor d.o.o. svojom žalbom pobija rješenje zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi (koja je zbog stalne promijene veličine slova, neprekidnog podebljavanja i podcrtavanja dijelova teksta koji čini više od polovice stranice, nepravilnim korištenjem velikih slova u pisanju dijelova teksta odnosno pisanja velikim slovima cijelih ulomaka, nepravilnim korištenjem interpunkcijskih znakova i sl., teško čitljiva i zbog toga teško razumljiva) u bitnom navodi da bitnu povredu odredaba parničnog postupka (osim onoga što čini sadržaj te bitne povrede) vidi u tome što su „razlozi navedeni u rješenju izravno proturječni samom sadržaju pravnog propisa na koji se poziva, te smislu, opsegu i dosegu samoga pravnog instituta, uređenog tim propisan (nije navedeno na koji propis i pravni institut misli) te zato što je sud povrijedio temeljno načelo građanskog parničnog postupka sadržano u članku 8. Zakona o parničnom postupku, jer nije izveo, pa nije ni mogao cijeniti nijedan od predloženih dokaza. U prilog svom stajalištu poziva se na dijelove sadržaja odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske o vladavini prava i pravu na pravično suđenje. Pogrešno i

nepotpuno utvrđeno činjenično stanje vidi u tome što društvo Adriatic Assets d.o.o. nije razlučni ni stečajni vjerovnik i zbog toga se ne može namirivati iz založne nekretnine, a nije ovlašten tražiti procjenu predmetne nekretnine, kao ni davati primjedbe na izvršenu procjenu, ni glasati na skupštini jer nema pravo glasa. Tvrdi da se prodaja predmetne nekretnine mora obustaviti jer ne postoji razlučni vjerovnik odnosno da društvo Adriatic Assets d.o.o. nije aktivno legitimirano za vođenje ovoga postupka. Smatra i da je sud postupajući po zakonu „bez odgode morao obustaviti ovršni postupak u odnosu na stečajnog dužnika jer ovrha više nije moguća s obzirom na to da razlučni vjerovnik više nije titular tražbine koju pokušava ostvariti u ovom postupku u kojem bez ikakvog pravnog temelja pokušava prodati nekretninu stečajnog dužnika“. U prilog tom stajalištu žalitelj se poziva na kogentnu odredbu članka 72. stavka 2. Ovršnog zakona o obustavi ovrhe te se i u tom dijelu poziva na ustavna prava na pravično suđenje. U odnosu na pogrešnu primjenu materijalnog prava tvrdi da su pogrešno primijenjene odredbe članaka 29. i 72. Ovršnog zakona te članka 58. stavka 6., članka 70. stavka 1., članka 173. stavka 6. i članka 247. stavka 3. Stečajnog zakona kao i odredbu članka 320. stavka Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, ali te svoje tvrdnje ničim ne obrazlaže. Predlaže da ovaj drugostupanjski sud uvaži žalbu pobijano rješenje ukine i predmet vrati sudu na ponovan postupak, ali pred drugim sucem.

Žalbe su nedopuštene.

Uvodno valja navesti da je ovaj stečajni postupak otvoren rješenjem poslovni broj St-159/2014 od 8. lipnja 2015., pa se prema odredbi članka 441. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: Stečajni zakon iz 2015.) treba dovršiti prema odredbama Stečajnoga zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja, dakle prema odredbama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: Stečajni zakon iz 1996.) uz izuzetke propisane odredbom članka 441. stavka 2. Stečajnog zakona iz 2015.

Prema odredbi članka 247. stavka 1. Stečajnog zakona iz 2015. koja se pod uvjetima propisanim odredbom članka 441. stavka 2. tog Zakona može primijeniti i na stečajne postupke koji su pokrenuti prije stupanja na snagu tog Zakona, nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje se u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnog upravitelja ili razlučnog vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini, a prema stavku 2. toga članka o prodaji nekretnine iz stavka 1. ovoga članka sud odlučuje rješenjem protiv kojeg pravo na žalbu imaju stečajni upravitelj i razlučni vjerovnici; u rješenju o prodaji nekretnine sud će odrediti da se nekretnina prodaje u stečajnom postupku; u zemljišnoj knjizi upisat će se zabilježba rješenja o prodaji nekretnine.

Iz zemljišnoknjižnog izvotka za predmetnu nekretninu (list 5739. do 5742. stečajnog spisa) razvidno je da vjerovnik H-Abduco d.o.o. ima upisano založno pravo radi osiguranja svoje tražbine prema stečajnom dužniku, dok nijedan od žalitelja nije upisan kao založni vjerovnik. Također nijedan od žalitelja ne tvrdi da je razlučni vjerovnik na nekretnini čija je prodaja određena pobijanim rješenjem.

Prema odredbi članka 11. stavka 1. Stečajnog zakona protiv rješenja donesenoga u prvom stupnju može se izjaviti žalba, ako tim zakonom nije drukčije određeno. Budući da je odredbom članka 247. stavka 2. Stečajnog zakona iz 2015. u odnosu na žalbu protiv rješenja o prodaji nekretnine određeno da samo stečajni upravitelj i razlučni vjerovnik imaju pravo

podnijeti žalbu protiv rješenja o prodaji nekretnine, žalbe stečajnih vjerovnika su u dijelu kojim pobijaju odluku o prodaji nekretnine nedopuštene. Odredbu istog sadržaja sadržavao je i Stečajni zakon iz 1996. u članku 164. stavku 3.

Nadalje, prema odredbi članka 247. stavka 3. Stečajnog zakona sud će zaključkom o prodaji utvrditi vrijednost nekretnine, način prodaje i uvjete prodaje. Također, odredbom članka 92. stavka 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16) propisano je da vrijednost nekretnine sud utvrđuje zaključkom po slobodnoj ocjeni na temelju obrazloženog nalaza i mišljenja ovlaštenog sudskog vještaka ili procjenitelja, izrađenog primjenom posebnog propisa iz područja prostornog uređenja o načinu procjene vrijednosti nekretnina, načinu prikupljanja podataka i njihovoj evaluaciji te o metodama procjene nekretnina, odmah na ročištu nakon što je omogućio strankama, založnim vjerovnicima, sudionicima u postupku i osobama koje imaju pravo prvokupa da se o procjeni izjasne.

Iz izreke i obrazloženja pobijanog rješenja razvidno je da je prvostupanjski sud suprotno navedenim odredbama vrijednost nekretnine utvrdio rješenjem, a kao razlog za to navedena je okolnost da je „u međuvremenu proveden postupak utvrđivanja vrijednosti po sudskom vještaku, iznesene primjedbe na procjenu od strane vjerovnika Tomislava Bausa, ranije odgovorne osobe stečajnog dužnika prije nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom, te da je 20. veljače 2019. održano ročište (pravilno bi bilo skupština vjerovnika) radi rasprave u vezi utvrđivanja vrijednosti nekretnine“. Nakon što je, dakle u skladu s odredbom članka 92. Ovršnog zakona, omogućio stečajnom upravitelju, stečajnim vjerovnicima i razlučnom vjerovniku da se izjasne o procjeni vrijednosti nekretnine, prvostupanjski sud je zbog toga smatrao da o vrijednosti nekretnine treba odlučiti rješenjem.

Takvo postupanje je nepravilno i nezakonito s obzirom na sadržaj odredbe članka 92. stavka 1. Ovršnog zakona i izričitu odredbu članka 247. stavka 3. Stečajnog zakona, pa sve ono što je prvostupanjski sud naveo u prilog tome da o vrijednosti nekretnine odluči rješenjem, a ne zaključkom, ne mogu biti valjani razlozi za postupanje suprotno navedenim zakonskim odredbama.

Neovisno o tome, okolnost što je prvostupanjski sud odluku o utvrđivanju vrijednosti nekretnine nazvao rješenjem, ne može izmijeniti njenu pravnu narav. Drugim riječima, ona iako nazvana rješenjem, po svom sadržaju predstavlja zaključak.

Prema odredbi članka 11. stavka 9. Stečajnog zakona iz 1996. protiv zaključka nije dopušten pravni lijek. Stoga su žalbe onih stečajnih vjerovnika u dijelu kojim pobijaju odluku o utvrđenoj vrijednosti nekretnine, također nedopuštene.

Nadalje, svi žalitelji osporavaju pravo glasa koje je stečajni sudac priznao društvu Adriatic Assets d.o.o., kao sljedniku založnog vjerovnika H-Abduco d.o.o. Međutim, kako je navedeno odluku o prodaji nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo (činjenicu da je riječ upravo o takvoj nekretnini nijedan žalitelj ne dovodi u pitanje, dok je svima prijeporno tko je ovlaštenik tog prava odnosno je li prijenos založnog prava pravilan i zakonit) donosi sud, a ne skupština vjerovnika. Skupština vjerovnika je u ovom stečajnom postupku još na skupštini održanoj 1. lipnja 2017. donijela odluku o prodaji nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika, pa je prema odredbi članka 158. stavka 1. Stečajnog zakona iz 1996. stečajni upravitelj dužan bez odgode unovčiti svu imovinu stečajnog dužnika koja ulazi u stečajnu masu, da bi se iz

prikupljenih sredstava namirili vjerovnici razmjerno svojim tražbinama. Uostalom, to je i cilj provođenja stečajnog postupka (članak 2. stavak 1. Stečajnog zakona iz 1996.).

Pitanje prava glasa vjerovnika Adriatic Assets d.o.o. moglo bi utjecati samo na odluku skupštine vjerovnika od 20. siječnja 2019. kojom nije prihvaćen prijedlog vjerovnika Gold stars j.d.o.o. da se odgodi prodaja imovine stečajnog dužnika do dovršetka parnice koja je pokrenuta pred Trgovačkim sudom u Splitu i vodi se pod poslovnim brojem P-687/2018, jer iz zapisnika proizlazi da je skupština vjerovnika donijela samo tu odluku.

Prije svega valja istaknuti da iz sadržaja odredbi članka 102. Stečajnog zakona iz 2015. (koja se primjenjuje na temelju odredbe članka 441. stavak 2. tog Zakona), te odredaba članaka 38.b do 38.f Stečajnog zakona iz 1996., koje uređuju vođenje skupštine i odlučivanje na skupštini vjerovnika proizlazi da stečajni vjerovnici ne mogu podnijeti samostalnu žalbu kojom bi osporavali utvrđenje stečajnog suca o tome koji vjerovnik ima pravo glasa i koliko iznosi visina njegove utvrđene tražbine. Stečajni vjerovnici mogu samo podnijeti zahtjev stečajnom sucu da ukine odluku skupštine vjerovnika ako je u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika (članak 38.f stavak 1. Stečajnog zakona), pa tek ako stečajni sudac odbije takav zahtjev, stečajni vjerovnik bi imao pravo na žalbu protiv tog rješenja na temelju odredbe članka 11. stavka 1. Stečajnog zakona iz 1996.

Kako protiv odluka skupštine stečajni vjerovnik ne može podnijeti žalbu, stečajni sudac nije bio dužan izraditi poseban pisani otpравak te odluke i poslati ga sudionicima skupštine s uputom o pravu na žalbu, kako to pogrešno smatraju stečajni vjerovnici Victa d.o.o. i Gold stars j.d.o.o.

Iz zapisnika sa skupštine vjerovnika (list 5687. do 5691. stečajnog spisa) nije razvidno da je pravo glasa vjerovnika Adriatic Assets d.o.o. kako je utvrđeno prije otvaranja skupštine vjerovnika osporavao neki od prisutnih stečajnih vjerovnika, niti je podnio zahtjev stečajnom sucu da zbog toga ukine odluku skupštine vjerovnika zato što nije donesena potrebnom većinom glasova, s obzirom na tvrdnje da ugovor o prijenosu tražbine s ranijeg stečajnog i razlučnog vjerovnika na društvo Adriatic Assets d.o.o. nije valjan, pa vjerovnik na kojeg je prenesena tražbina nije mogao glasovati. Stoga su nedopuštene i žalbe u dijelu kojim žalitelji pobijaju pravo glasa stečajnog i razlučnog vjerovnika Adriatic Assets d.o.o. prilikom donošenja odluke skupštine vjerovnika o odgodi prodaje nekretnina stečajnog dužnika.

Prema odredbi članka 358. stavka 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe (...).

Zato je na temelju odredbe članka 367. stavka 1. ZPP-a u vezi s člankom 6. Stečajnog zakona iz 1996., valjalo odbaciti sve izjavljene žalbe kao nedopuštene jer to nije učinio prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 358. stavka 1. ZPP-a.

S obzirom da su žalbe nedopuštene nije bilo potrebno odlučivati o tome je li sud pravilno primijenio odredbe Stečajnog zakona iz 2015. o prodaji nekretnina na kojima postoji razlučno pravo. Međutim, neovisno o tome valja istaknuti da je uporište za primjenu odredbe članka 247. tog Zakona prvostupanjski sud našao u činjenici da je ovršni postupak koji je razlučni vjerovnik pokrenuo prije otvaranja ovog stečajnog postupka obustavljen. Takav

zaključak bi bio valjan pod uvjetom da je odluka o obustavi ovršnog postupka postala pravomoćna. Za sada se, iz podataka u spisu ne može utvrditi ta činjenica, jer se na listovima 5484. do 5485. stečajnog spisa nalazi samo rješenje Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-1222/17 od 7. rujna 2018. bez potvrde pravomoćnosti. Sve dok navedeno rješenje ne postane pravomoćno prvostupanjski sud ne može provoditi prodaju te nekretnine u ovom stečajnom postupku, jer bi to značilo da se istovremeno za istu nekretninu provodi ovrha i u ovršnom postupku i u stečajnom postupku.

Zagreb, 12. travnja 2019.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman